

פרשת צו

נושא השבוע: שגרת בוקר

נושא השבוע

הפסוק המופיע בספר לתלמיד, לקוח מקטע של הנחיות לכוהנים כיצד יש לטפל במזבח בכל בוקר. במשך הלילה נשרף קורבן העולה (קרבן הנשרף כליל) על המזבח, ובבוקר היה על הכהן לסלק את הדשן (אפר השריפה) אל מחוץ למחנה ולערוך עצים חדשים על המזבח. על המזבח בערה אש תמיד, זוהי אש שירדה מן השמיים ומאז התמידה על המזבח מבלי לכבות. וכך, גם כשהסירו את האפר שמרו על אש זו שלא תכבה. כדי להסיר את הדשן לבש הכהן את מדיו המיוחדים וכשלקח את הדשן אל מחוץ למחנה הסירים.

- הנחיות לכוהנים בענין קורבנות – פרשה זו כוללת פרטים הנוגעים במיוחד לכוהנים בדבר סוגים שונים של קורבנות: העולה, המנחה, החטאת, האשם וזבח השלמים.
- פרשת המילואים – הקדשת אהרן ובניו לעבודה במשכן והקדשת המשכן עצמו על ידי משיחתו בשמן המשחה. בפרשה מתוארים בפרטי פרטים טקס הלבשתם ומשיחתם של אהרן ובניו, והקורבנות שהובאו בשבעת הימים הקרויים "ימי מילואים".

מה בפרשה

מדריך

ישנם מדרשים שונים המפרטים בזכות מה מאריכים ימים. המיוחד במדרש זה הוא הקישור בין המעשה לתוצאה - אריכות הימים נגרמת מעצם ההשכמה. ניתן לפתוח בשאלה: מתי הייתם רוצים לקום כל בוקר? סביר להניח שמאוחר למדי. מה הייתם רוצים לעשות כל יום? לשחק, להיות עם חברים. לכל אדם וגם לילדים, ישנם חובות שונים - ללמוד, להכין שיעורים, להתקלח וכדומה, ולפעמים לא נשאר לנו זמן לעשות את מה שהיו רוצים באמת לעשות... מה עושים? לרבי פרידא היה פתרון!

קריאת המדרש ודיון

לאיזו אריכות ימים הגיע רבי פרידא? אפשר להבין מהמדרש שהוא חי יותר שנים, אך ניתן גם להבין שהכוונה היא שהימים שלו היו ארוכים יותר! אם השמש זורחת בשש, ואנחנו קמים בשבע - הפסדנו שעה שלמה של יום! אם נקום מעט מוקדם יותר (בעיקר בחופשים) - נוכל להספיק יותר לשחק או לעשות דברים אחרים שאוהבים.

שיר ראשון על הבוקר / יהונתן גפן

התרנגול קם
הכי מוקדם
כי הוא צריך
להעיר את כולם.

ראשון מתעורר האופה
על הבצק הוא דופק

ומעיר את החלבנים
שמעירים את הפרות של השכנים,

הפרות מעירות ב"מווו" ארוך
את מחלק העיתונים
שדואג

שנדע על כל הדברים
הרעים והעצובים
שהתרחשו בעולם שלנו
כשאנחנו ישנו
וחלמנו חלומות טובים.

הוא גומר לחלק,
שורק בחוצפה
ומעיר
את אוספי האשפה

המטרטרים במשאית הנוסעת לאט,
עוברים ואוספים את הפחים,
ומנקים את המושב לקראת
יום חדש של לכלוכים.

ש
ו
ר

הפחים מעירים ילדים
קטנים.
הולכים לבית הספר,
המסכנים.

לפני שהם יוצאים הם מעירים
את אמא שרצה עד נתניה,
לפתוח שם את חנות הספרים.

אמא מעירה את החתול
שרק קם וכבר חושב
איך לטרוף את שני האוגרים.

שני האוגרים
מתעוררים,
רואים שפם של חתול טיפש בתוך
הכלוב,
ומיד מחליטים ללכת לישון שוב.
לנמנם
עד שהשפם יעלם.

ואז גם אני מתעורר,
לוקח ניר ועט,
וכותב את השיר הזה
שגמרתם לקרוא כעת.

